

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 12. september 2006
Kontor: Lægemiddelkontoret
J.nr. 2006-1349-88
Sagsbeh.: HBJ
Fil-navn: Sp469endelig.doc

**Besvarelse af spørgsmål nr. 469 (alm.del – bilag 577)
som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til inden-
rigs- og sundhedsministeren den 27. juni 2006**

Spørgsmål nr. 469:

"Med henvisning til henvendelsen af 17. juni 2006 fra Jens Laursen-Schmidt, Hjerm, jf. SUU alm.del – bilag 577, anmodes ministeren om at redegøre for sin holdning til det pågældende forslag til modernisering af reglerne for bloddonorer.

Svar:

I den pågældende henvendelse foreslår Jens Laursen-Schmidt (JLS), at der gennemføres en modernisering af reglerne for, hvornår man kan være bloddonor. JLS finder, at den aktuelle mangel på blod kunne afhjælpes, såfremt personer med øget HIV-risiko på grund af deres seksuelle adfærd, ikke automatisk blev udelukket fra at donere blod.

Efter JLS' mening vil donorkorpset kunne udvides, såfremt blod kun tappes fra personer der oplyser, at de inden for de sidste tre (evt. seks for at være helt sikker) måneder alene har haft sex med den samme person, og ikke har modtaget blod/organtransfusioner eller er intravenøse stofmisbrugere. Alt tappet blod skulle ligesom i dag screenes for HIV.

Som meddelt i mit foreløbige svar af 6. juli 2006 har jeg indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen til brug for besvarelsen.

Sundhedsstyrelsen har i den anledning fremsendt følgende udtalelse, som jeg kan henholde mig til:

"Der er fastsat regler om bloddonation i lov nr. 295 af 27. april 2005 om fremskaffelse af humant blod til behandlingsformål (blodforsyningsloven) og bekendtgørelse nr. 24 af 19. januar 2006 om sikkerhed i forbindelse med bloddonation med tilhørende vejledning af 19. januar 2006.

Blodforsyningsloven, som trådte i kraft den 1. maj 2005, har bl.a. til formål at fremme selvforsyning i Danmark med humant blod og blodkomponenter, der afgives til behandlingsformål og at sikre ensartede og høje kvalitets- og sikkerhedskrav til humant blod og blodkomponenter til behandlingsformål og dermed beskytte patienter mod overførsel af sygdom.

Bekendtgørelsen om sikkerhed i forbindelse med bloddonation indeholder bestemmelser, der gennemfører Kommissionens Direktiv 2004/33/EF af 22. marts 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2002/98/EF af 27. januar 2003 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved tapning, testning, behandling, opbevaring og distribution af humant blod og blodkomponenter og om ændring af direktiv 2001/83/EF.

Af bekendtgørelsens bilag pkt. 2.1 og den tilhørende vejledning pkt. 7.2.1 om kriterier for permanent udelukkelse fremgår, at donorer, som på grund af deres seksuelle adfærd er udsat for stor risiko for at påføre sig alvorlige smitsomme sygdomme, der kan overføres med blodet, er permanent udelukket fra bloddonation. Permanent udelukkelse gælder ikke kun mænd, der har haft sex med mænd, men også andre risikogrupper.

Sundhedsstyrelsen finder, at der af sikkerhedsmæssige og ressourcemæssige årsager er behov for enkle kriterier ved udvælgelse af bloddonorer, således at mange særregler, som kan give anledning til tvivl, undgås.

Den i spørgsmålet anførte problemstilling har flere gange været drøftet med Dansk Selskab for Klinisk Immunologi og tillige internationalt. Der er ikke fundet grundlag for at ændre regler på området, og Sundhedsstyrelsen anbefaler blodbankerne, at følge anbefalingerne fra Dansk Selskab for Klinisk Immunologi, Transfusionsmedicinske Standarder, hvoraf det under pkt. 4.550 fremgår, at det skal sikres, at blodbanken ikke indsamler blod fra befolkningsgrupper med høj risiko for blodbårne infektioner.

Formålet med blodbankernes sikkerhedsbestemmelser er at opnå den bedst mulige sikkerhed ved anvendelse af blodprodukter i patientbehandlingen. Dette er årsagen til, at man i nogle tilfælde udelukker donorer, selv om den egentlige risiko for overførsel af smitsomme sygdomme i det konkrete tilfælde må vurderes at være yderst ringe. Tapning af blod sker af hensyn til modtagere af blodet, som har krav på den størst mulige beskyttelse mod risiko for smitte.”